

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 2016

1028/2016

Verohallinnon päätös

verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2017

Verohallinto on tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä 73 §:n 1 momentti ja 75 §:n 2 momentti ovat laissa 504/2010 ja sellaisena kuin niistä 73 §:n 2 momentti on laissa 1246/2013, päättänyt:

1 §

Vuodelta 2017 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työntekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työntekemispaikalle.

Työmatkana pidetään matkaa työntekemispaikalle myös silloin, jos:

- 1) työntekemispaikka sijaitsee muualla kuin oman työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön toimipaikassa;
- 2) työskentely on tilapäistä TVL 72a §:ssä tarkoitettulla tavalla;
- 3) työntekemispaikka sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta ja
- 4) verovelvollinen on työntekemispaikalle tehdyn matkan takia yöpynyt työntekemispaikan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työntekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työntekemispaikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työntekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipuista sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo**Korvauksen enimmäismäärä**

auto

41 senttiä kilometriltä, jota korotetaan

- 7 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä

- 11 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä

- 21 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä

	- 3 senttiä kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri
	- 3 senttiä kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa
	- 9 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta
moottorivene, enintään 50 hv	73 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	106 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	101 senttiä kilometriltä
mönkijä	95 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	32 senttiä kilometriltä
mopo	17 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	10 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 3 senttiä kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallinnon luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 10 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohtuullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työnteke mispaikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työnteke mispaikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kesto aika	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	19
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	41
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
- vähintään 2 tunnilla	19
- yli 6 tunnilla	41

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriaa.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan.....	57
Alankomaat.....	65
Albania	54
Algeria	67
Andorra.....	57
Angola	95
Antigua ja Barbuda.....	74
Arabiemiirikunnat.....	72
Argentiina	47
Armenia	51
Aruba	53
Australia	70
Azerbaidžan.....	53
Azorit.....	59
Bahama	74
Bahrain	73
Bangladesh	57
Barbados	64
Belgia.....	62
Belize.....	47
Benin.....	42
Bermuda	75
Bhutan.....	41
Bolivia	39
Bosnia ja Hertsegovina.....	48
Botswana	41
Brasilia.....	65
Britannia	65
Lontoo ja Edinburgh.....	69
Brunei	41
Bulgaria	51
Burkina Faso.....	39
Burundi	46
Chile	55
Cookinsaaret	71
Costa Rica.....	54
Curaçao.....	48
Djibouti.....	64
Dominica	54

Dominikaaninen tasavalta	60
Ecuador.....	58
Egypti	53
El Salvador	49
Eritrea	57
Espanja	62
Etelä-Afrikka	48
Etelä-Sudan.....	54
Etiopia.....	47
Fidži.....	50
Filippiinit	58
Färsaaret	53
Gabon	73
Gambia	39
Georgia	46
Ghana.....	49
Grenada.....	64
Grönlanti.....	55
Guadeloupe.....	50
Guatemala.....	58
Guinea.....	53
Guinea-Bissau.....	36
Guyana.....	42
Haiti	48
Honduras.....	44
Indonesia.....	51
Intia.....	49
Irak.....	63
Iran.....	53
Irlanti	66
Islanti	72
Israel	77
Italia	64
Itä-Timor.....	48
Itävalta	62
Jamaika	52
Japani	78
Jemen.....	62
Jordania.....	74
Kambodža.....	54
Kamerun	49
Kanada.....	66
Kanarian saaret	60
Kap Verde	42
Kazakstan	49
Kenia.....	64
Keski-Afrikan tasavalta.....	66
Kiina	66

Hongkong	72
Kirgisia	46
Kolumbia	59
Komorit.....	41
Kongo (Kongo-Brazzaville)	51
Kongon demokraattinen tasavalta (Kongo-Kinshasa).....	67
Korean demokraattinen kansantasavalta (Pohjois-Korea)	66
Korean tasavalta (Etelä-Korea)	85
Kosovo.....	45
Kreikka	58
Kroatia	61
Kuuba	61
Kuwait	70
Kypros	60
Laos	51
Latvia.....	50
Lesotho	36
Libanon.....	69
Liberia.....	59
Libya.....	69
Liechtenstein.....	71
Liettua.....	48
Luxemburg	64
Madagaskar.....	39
Madeira.....	58
Makedonia	51
Malawi	46
Malediivit	62
Malesia	51
Mali.....	39
Malta.....	62
Marokko	68
Marshallinsaaret	59
Martinique	52
Mauritania.....	41
Mauritius.....	52
Meksiko	48
Mikronesia	55
Moldova.....	44
Monaco	69
Mongolia.....	40
Montenegro.....	51
Mosambik.....	44
Myanmar (Burma)	59
Namibia	36
Neitsytsaaret (USA).....	50

Nepal.....	43
Nicaragua.....	44
Niger.....	45
Nigeria.....	67
Norja.....	71
Norsunluurannikko.....	71
Oman.....	67
Pakistan.....	40
Palau.....	64
Palestiinalaisalue.....	70
Panama.....	56
Papua-Uusi-Guinea.....	57
Paraguay.....	36
Peru.....	57
Portugali.....	60
Puerto Rico.....	56
Puola.....	55
Qatar.....	72
Ranska.....	66
Romania.....	53
Ruanda.....	42
Ruotsi.....	63
Saint Kitts ja Nevis.....	63
Saint Lucia.....	73
Saint Vincent ja Grenadiinit.....	70
Saksa.....	61
Salomonsaaret.....	54
Sambia.....	59
Samoa.....	53
San Marino.....	57
São Tomé ja Príncipe.....	64
Saudi-Arabia.....	71
Senegal.....	48
Serbia.....	54
Seychellit.....	67
Sierra Leone.....	50
Singapore.....	70
Slovakia.....	56
Slovenia.....	57
Somalia.....	60
Sri Lanka.....	47
Sudan.....	72
Suriname.....	42
Swazimaa.....	38
Sveitsi.....	77
Syyria.....	81
Tadžikistan.....	40
Taiwan.....	64

Tansania	45
Tanska	68
Thaimaa	59
Togo	49
Tonga	44
Trinidad ja Tobago	70
Tšad	52
Tšekki	56
Tunisia	53
Turkki	58
Istanbul	60
Turkmenistan	64
Uganda	40
Ukraina	47
Unkari	55
Uruguay	56
Uusi-Seelanti	69
Uzbekistan	49
Valko-Venäjä	42
Vanuatu	59
Venezuela	90
Venäjä	53
Moskova	66
Pietari	61
Vietnam	56
Viro	51
Yhdysvallat	68
New York, Los Angeles, Washington ..	74
Zimbabwe	50
Maa, jota ei ole erikseen mainittu	46

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määräen mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä ollen kahta ilmaista ateriala.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 18 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 10,25 euroa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 20,50 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00–07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 12 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2017.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2016

Pääjohtaja Pekka Ruuhonen

Johtava asiantuntija Mia Keskinen